

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

В. П. Синчак

*доктор економічних наук, доцент,
завідувач кафедри менеджменту,
економічної теорії та фінансів*

Хмельницького університету управління та права

А. В. Крушинська

*асистент кафедри менеджменту,
економічної теорії та фінансів*

Хмельницького університету управління та права

УДК 336.221.4 (477)

СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Обґрунтовано сутність системи оподаткування туристичної діяльності в Україні. Узагальнено основні проблеми оподаткування туризму та запропоновано шляхи їх подолання.

Ключові слова: податки, туризм, туристична діяльність, загальнодержавна система оподаткування, система оподаткування туристичної діяльності.

Туристична галузь вже давно стала пріоритетним суб'єктом формування бюджетних надходжень багатьох країн світу. Важливе місце в цьому процесі належить загальнодержавній системі оподаткування, яка сформована із законодавчо встановленої сукупності податків, через механізм дії яких формуються централізовані фонди фінансових ресурсів держави, яка шляхом стимулювання або дестимулювання господарюючих суб'єктів змінює темпи їхнього зростання. Усе це достатньою мірою стосується й системи оподаткування нашої країни щодо туристичної галузі, хоча, зважаючи на прийняття Податкового кодексу, вона й досі перебуває на етапі реструктуризації, що багато в чому пов'язано із скасуванням одних податків, зборів і платежів та запровадженням інших.

З огляду на зазначене, актуальними стають питання систематизації чинних податків і зборів та виокремлення їх у систему оподаткування, властиву для суб'єктів туристичної діяльності з урахуванням нових законодавчих вимог. Посилює необхідність такого впорядкування і наближення строків проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, завдяки якому останні виходять на чільні позиції не лише з точки зору формування джерел надходжень іноземної валюти та доходів бюджетів, але і як конкурентноздатна сфера, що представлятиме Україну на міжнародному рівні.

Слід зазначити, що питання оподаткування туристичної галузі постійно перебувають у полі зору вітчизняних дослідників. Цим проблемам присвячені праці Л. Гребової, А. Діденко, О. Довбенко, Л. Дядечко, Ю. Іванова, В. Кифяка, П. Мельника,

© Синчак В. П., Крушинська А. В., 2011

Г. Старостенко та інших авторів. Однак, незважаючи на вагомість наукових розробок вказаних науковців, законодавчі зміни ставлять нові вимоги до перегляду та внесення коректив в теоретико-методичні засади системи оподаткування туристичної діяльності.

Враховуючи вищенаведене, метою цієї статті є обґрунтування сутності системи оподаткування суб'єктів туристичної діяльності та розробка загальної концепції її розвитку з урахуванням основних теоретико-прикладних проблем і визначення шляхів їх подолання.

Відразу зауважимо, що сутність системи оподаткування в науковій літературі ще до цього часу є недостатньо розкритою. Особливо це стосується загальнодержавної системи оподаткування, яку дослідники деколи називають загальною, звичайною або ототожнюють з неадекватним визначенням податкової системи, чи навпаки, коли останню подають у вузькому значенні, яка здебільшого відповідає першій.

Не сприяє пізнанню цієї дефініції і законодавча плутанина, оскільки зі зміною нормативно-правових актів, попередні визначення системи оподаткування підміняються новим понятійним апаратом і, знову ж таки, із наданням йому змісту податкової системи. Так, у Законі України “Про систему оподаткування” під системою оподаткування розумілась сукупність податків, зборів (обов'язкових платежів) до бюджетів та до державних цільових фондів, що справляються у встановленому законами України порядку [1]. Проте, як відомо, цей закон втратив чинність з прийняттям Податкового кодексу України, в якому визначення системи оподаткування вже не наводиться. Більше того, у п. 6.3 ст. 6 цього Кодексу прописано: “Сукупність загальнодержавних та місцевих податків та зборів, що справляються в установленому цим Кодексом порядку, становить податкову систему України” [2].

Однак із таким спрощеним визначенням податкової системи в теперішній час погодитись важко, оскільки, на нашу думку, це поняття є набагато ширшим і включає в себе не лише сукупність податків, але й інші складові. Тому ми поділяємо точку зору В. М. Мельника [3, с. 79], який наводить наступне визначення цієї дефініції: “Податкова система — система, що складається з таких елементів: податкових органів, податкового законодавства та практики його застосування, сукупності податків, зборів, мита та інших платежів, які стягуються у встановленому порядку”.

З'ясування цього питання (більш детально про це див. у праці [4]) дозволяє уточнити суть і загальнодержавної системи оподаткування. Відтак пропонуємо її розглядати як законодавчо визначену сукупність податків і податкових зборів до бюджетів та державних цільових фондів, передбачених для обкладання платників, у побудові порядку обчислення й сплаті яких реалізуються податкові принципи.

Для обґрунтування визначення системи оподаткування суб'єктів туристичної діяльності доцільно звернутись до розкриття сутності аксіоматичного апарату самої системи, як такої, та тих вимог, які ставляться до її побудови. Як зауважують теоретики систем [5, с. 10], під цією дефініцією необхідно розуміти цілісну сукупність взаємозв'язаних елементів, наділених властивостями, відмінними від властивостей елементів, що утворюють цю сукупність. Причому здатність системи мати властивості, що не притаманні її елементам, називається емерджентністю (англ. *emergent* — раптово виникає, від лат. *emerge* — з'являюся, виникаю). Як елемент системи прийнято розглядати об'єкт, відносно самостійний, що не підлягає подальшому роздробленню на цьому рівні дослідження, який виконує певні функції, знаходиться в тісному взаємозв'язку з іншими об'єктами, які, власне, й складають систему. При цьому допускається, що кожна система може бути представлена як елемент глобальної системи, а сам елемент — самостійною системою. Тобто, виокремлення елементів у складних системах опосередковується роздробленням системи на підсистеми, які представляють собою відносно самостійні частини глобальної системи, що підлягають подальшому подрібненню.

Отже, у наведеному чітко простежується системний підхід (тобто те, на чому ґрунтується об'єкт дослідження) до вивчення досліджуваного явища. Відтак, обґрунтування особливостей функціонування системи пов'язується з її елементами,

якими у нашому випадку є податки та податкові збори, які, до того ж, можуть бути окремими підсистемами. Останнє ще більш переконує у тому, що в самій загальнодержавній системі оподаткування (глобальній системі), може бути створена відносно самостійна частина (глобальної системи), тобто, у нашому випадку - система оподаткування суб'єктів туристичної діяльності з властивими їй податками та податковими зборами. Звідси, враховуючи наведені підходи до роздроблення систем, пропонуємо систему оподаткування суб'єктів туристичної діяльності розглядати як підсистему загальнодержавної системи оподаткування, у якій з метою врахування її особливостей законодавчо визначено сукупність податків і податкових зборів до бюджетів та державних цільових фондів, передбачених для їх обкладання у побудові й порядку обчислення яких реалізуються податкові принципи.

Не можна не помітити й того, що кожне із наведених визначень системи оподаткування передбачає реалізацію податкових принципів, які доцільно класифікувати залежно від її побудови (більш детально про це див. у праці [4]).

Враховуючи те, що перші дві групи принципів оподаткування вже аналізувались у науковій літературі, більш детально зупинимось на останніх із них. Для обґрунтування доцільності принципу паритетності розподілу податкового навантаження між туристичними підприємствами та туристами скористаємось міжнародною практикою. Так, світова організація туризму ідентифікувала сорок різних видів податків, що належать до туристичного сектора в розвинутих країнах і у країнах, що розвиваються [6]. Із них п'ятнадцять призначені для оподаткування підприємств туристичної галузі, інші тридцять — сплачують туристи. Звісно, в Україні розвиток туристичного бізнесу знаходиться на стадії становлення, а тому система оподаткування не характеризується різноманітністю податків, ні для підприємств туристичної галузі, ні для самих туристів. Проте дотримання принципу паритетності розподілу податкового навантаження є необхідною умовою її подальшого розвитку та функціонування.

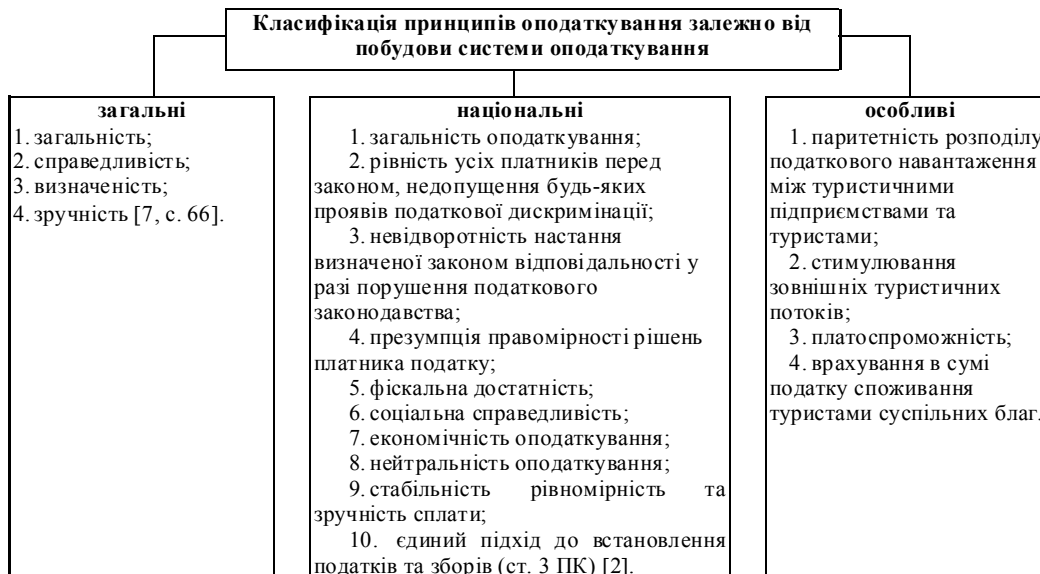

Рис. 1. Класифікація принципів оподаткування залежно від побудови системи оподаткування

Примітка: Складено авторами.

Додержання принципу стимулювання зовнішніх туристичних потоків реалізуються через зручність і зрозумілість для іноземних туристів процедури сплати податків. При цьому податкові ставки, не повинні перевищувати аналогічні для країн,

які за рівнем розвитку та освоєння туристичних ресурсів відповідають або наближені до вітчизняних умов.

Не менш важливим із позиції споживача туристичних послуг є принцип платоспроможності. Адже туризм є однією з галузей економіки, попит на споживання послуг якої є еластичним, тобто таким, що швидко реагує на зміну ціни, вагомою складовою якої є податкові платежі. Тому внаслідок підвищення податків, зростає і ціна, яка може перевищувати рівень платоспроможності населення, що й призведе до зменшення попиту на туристичні послуги. Останнє більш, ніж переконливо доводить актуальність цього принципу.

Принцип врахування в сумі податку споживання туристами суспільних благ ґрунтується на тому, що поряд із одержанням туристичних та супутніх послуг, останні користуються й суспільними благами, власне, як громадяни відповідної території. Причому, як справедливо зауважує А. В. Діденко, "... їх важко розвивати і підтримувати через окремого платника, оскільки немає ніякого цінового механізму ..., а тому вони можуть бути надані тільки урядом, який використовує своє право оподатковувати для того, щоб забезпечити ресурси, необхідні для виробництва суспільних товарів" [6]. Тому споживання суспільних благ, поряд із їх оплатою платниками відповідної території, має оплачуватись і туристами через механізм податкових ставок, що й дає підстави відносити цей принцип до групи особливих.

Обґрунтування системи оподаткування суб'єктів туристичної діяльності як підсистеми загальнодержавної системи оподаткування потребує розкриття сутності туристичної діяльності та туристичної послуги. Тут лише зауважимо, що у ст. 5 Закону України "Про туризм" [8] чітко визначено їх перелік. Проте, зіставивши зміст понять туроператора та турагента як суб'єктів туристичної діяльності, констатуємо їх невідповідність у зазначеному Законі та Податковому кодексі України. Можна зробити припущення, що така неузгодженість породжена відсутністю єдиного підходу до поняття туристична послуга, яка визначена Міждержавним стандартом (ГОСТ 28681.0) як результат діяльності туристичного підприємства по задоволенню відповідних потреб туристів.

Як відомо з навчальної літератури, туристична послуга є складовою туристичного продукту. І якщо перша може бути придбана і спожита тільки в місці її виробництва, то другий — придбавається і за місцем проживання, але споживається на місці його виробництва [9]. Така умова прописана в Законі України "Про туризм", який визначає туристичний продукт, як сукупність двох або більше туристичних послуг. Причому у Податковому кодексі цей термін не наводиться, а дається визначення туристичної послуги, яка з метою оподаткування розглядається як єдина туристична послуга.

Отже, очевидно є необхідність приведення у відповідність змістовного значення цих понять до визначення туристичних послуг, наведених у Податковому кодексі, яке, на нашу думку, є більш ґрунтовним та вичерпним. Одночасно з цим у Податковому кодексі доцільно закріпити визначення туристичного продукту, як сукупності туристичних послуг, що відповідатиме коректності поняття та практиці провідних центрів туризму.

Наведений аналіз дозволяє сформулювати систему податків і зборів (рис. 2), що відповідно до Податкового кодексу України повинні сплачувати суб'єктами туристичної діяльності. Доцільно зазначити, що до податків, які займають найбільшу частку в бюджетних надходженнях від туристичної діяльності, насамперед, належить ПДВ, порядок оподаткування яким регулюється ст. 207 Податкового кодексу України. Відповідно до вимог угод ГАТТ/СОТ, ст. 207 встановлює однаковий режим надання туристичних послуг та їх оподаткування для резидентів і нерезидентів. Податковий кодекс впроваджує маржинальне оподаткування за операціями з постачання туристичних послуг туристичним оператором або туристичним агентом [10, с. 972-973]. Такий порядок оподаткування операцій з постачання туристичних послуг діє у розвинених країнах світу. Базою оподаткування є вартість такої послуги без урахування податку, що дорівнює сумі винагороди (маржі) туристичного оператора, а для туристичних агентів - вартість

туристичного ваучера (путівки), придбаного у туристичного оператора, крім туристичних агентів, які діють у цій операції як посередники. При цьому виникає право на податковий кредит з ПДВ. Операції з надання туристичних послуг оподатковуються в Україні за основною ставкою ПДВ, яка до 31 грудня 2013 року становить 20 %; а з 2014 року — 17%.

Рис. 2. Податки, що підлягають сплаті суб'єктами туристичної діяльності

Примітка: Побудовано авторами за даними 2.

Закон України “Про податок на додану вартість” визначав, що поставка туристичного продукту, туристичних послуг з місцем їх надання як на митній території, так і за межами митної території України може здійснюватися виключно резидентом, який має відповідну ліцензію та відповідає вимогам 11. Натомість Податковим кодексом вже встановлено осіб, на яких покладається обов'язок зі сплати податку в разі постачання туристичної послуги нерезидентом через резидентів, що не зареєстровані як платники

податку. Важливо, що в цьому випадку сума податку, нарахованого туристичним оператором, не включається в податковий кредит та не підлягає бюджетному відшкодуванню.

Серед зазначених податків, безумовно, необхідно виділити, туристичний збір, який за порядком стягнення нагадує курортний збір, проте містить істотні розбіжності:

- 1) більш деталізоване визначення платника податку;
- 2) скорочено перелік осіб, які не є платниками збору;
- 3) суттєво збільшена база оподаткування від максимум 10 % неоподаткованого мінімуму доходів громадян для курортного збору до 0,5–1 % від вартості усього періоду проживання для туристичного збору;
- 4) внесено зміни в механізм справляння збору, зокрема передбачено авансові внески.

Трактування сутності туристичного збору подано як місцевого збору, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету. При цьому їх використання має спрямовуватись для розвитку туристичної та курортної інфраструктури територіальних громад. Дана інфраструктура представлена сукупністю матеріально-речових об'єктів, діяльність яких пов'язана із задоволенням туристичних і курортних потреб населення. Як складова соціальної інфраструктури, туристична та курортна інфраструктура характеризується основними фондами й витратами праці, тобто певними місцевими ресурсами, які використовуються для належного виконання туристичних і курортних функцій.

Також Податковим кодексом України передбачені певні особливості оподаткування суб'єктів туристичної галузі, шляхом підвищення або зниження податкових ставок (табл. 1).

Таблиця 1.

Особливості оподаткування туристичної галузі відповідно до Податкового кодексу України

Назва податку	Стаття
Податок на прибуток	
Звільняється від оподаткування прибуток державних підприємств “Міжнародний дитячий центр “Артек” і “Український дитячий центр “Молода гвардія” від провадження діяльності з оздоровлення та відпочинку дітей.	154.5
Тимчасово, строком на 10 років, починаючи з 1 січня 2011 року звільняється від оподаткування прибуток суб'єкта господарської діяльності, отриманий від надання готельних послуг (група 55 КВЕД ДК 009:2005) у готелях категорій “п'ять зірок”, “чотири зірки” і “три зірки”, у тому числі новозбудованих чи реконструйованих або в яких проведено капітальний ремонт чи реставрація існуючих будівель і споруд.	Розділ 17
Збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності	
У разі якщо пункти продажу товарів (надання послуг) розташовані в курортній місцевості ... органи місцевого самоврядування, до бюджетів яких спрямовуються кошти від сплати збору, можуть прийняти рішення щодо збільшення ставки збору, але не більш як 0,4 розміру мінімальної заробітної плати.	267.3.3
Плата за користування надрами для видобування корисних копалин	
Не оподатковуються обсяги мінеральних вод, що видобуті державними дитячими спеціалізованими санаторно-курортними закладами, в частині обсягів, що використовуються для лікування на їх території.	263.2.3
Плата за землю	
У населених пунктах, віднесених КМУ до курортних, до ставок податку, застосовуються такі коефіцієнти: на південному узбережжі АРК — 3; на південно-східному узбережжі АРК — 2,5; на західному узбережжі АРК — 2,2; на Чорноморському узбережжі Миколаївської, Одеської та Херсонської областей — 2; у гірських та передгірних районах Закарпатської, Львівської, Івано-Франківської та Чернівецької областей — 2,3, крім населених пунктів, які відповідно до законодавства віднесені до категорії гірських; на узбережжі Азовського моря та в інших курортних місцевостях — 1,5.	275.2

Продовження Таблиці 1.

Податок за земельні ділянки (в межах населених пунктів) на територіях та об'єктах природоохоронного, оздоровчого та рекреаційного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, справляється у п'ятикратному розмірі податку.	276.2
Податок за земельні ділянки (в межах населених пунктів) на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, справляється із застосуванням таких коефіцієнтів: міжнародного значення — 7,5; загальнодержавного значення — 3,75; місцевого значення — 1,5.	276.3
Ставка податку за земельні ділянки, передані у власність або надані в користування на землях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення (крім сільськогосподарських угідь та лісових земель), нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по АРК або по області.	279.1
Від сплати податку звільняються: 1) заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва; 2) дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади, у тому числі ті, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій; 3) санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів.	282.1
Туристичний збір	
Ставка встановлюється у розмірі від 0,5 до 1 відсотка до бази справляння збору відповідно до рішення місцевих органів влади.	268.3

За даними табл. 1 найбільш вагомою туристичною пільгою є звільнення від сплати податку на прибуток суб'єктів господарської діяльності, що отриманий від надання готельних послуг. На нашу думку, надання такої пільги є цілком закономірним явищем, оскільки готельна індустрія України є, у першу чергу, не достатньо розвиненою в кількісному співвідношенні, і, по-друге, в якісному вимірі, не відповідає європейським стандартам. Така податкова пільга, з одного боку, є методом розвитку готельного бізнесу в умовах підготовки до Євро-2012, а з іншого — ставить за мету стимулювання до підвищення категорії готелів на добровільних засадах.

Досить широке коло особливостей пов'язано з визначенням розміру плати за землю суб'єктами туристичної галузі, проте переважна більшість з них націлена на збільшення податкових платежів на територіях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, якщо вони не використовуються за функціональним призначенням. Проте, вважаємо, такий підхід не завжди виправданий оскільки це не стимулює надходження інвестиційних ресурсів в сфері суміжні з туристичною або обслуговуючі її, за рахунок нерівних умов ведення конкурентної боротьби. Це, в свою чергу, пояснює низький рівень побутового обслуговування туристичних потоків. Тут можливі два методи вирішення ситуації: перший — через податкове стимулювання пріоритетних суб'єктів туристичної діяльності, але для цього необхідні законодавчі передумови; другий — через надання таким суб'єктам субсидій.

Вважаємо більш прийнятним перший метод, тобто податкове стимулювання, під яким розуміється система платежів та зборів до бюджету держави і місцевих бюджетів, яка спонукає, заохочує фізичних та юридичних осіб до розвитку виробництва, підвищення його ефективності [12]. У практиці функціонування податкового механізму найпоширенішими є такі форми податкового стимулювання: диференціація податкових ставок залежно від соціально-економічного значення галузі та її продукції, повне або часткове звільнення суб'єктів господарювання від сплати податків, надання їм пільг, звуження бази оподаткування, надання податкових канікул та інші форми

стимулювання. Як можемо спостерігати з даних табл. 1. туристична галузь не характеризується широким комплексом заходів податкового стимулювання. Пропонуємо, з метою підвищення останнього, підприємства, які знаходяться на території туристичних комплексів, розташованих на землях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, та які займаються обслуговуванням туристичних потоків вважати такими, що відповідають функціональному призначенню території. Відповідно при обчисленні розміру плати за землю для них не буде застосовуватися корегуючий збільшувачий коефіцієнт, що дозволить зменшити розмір податкового навантаження та сприятиме розбудові туристичної інфраструктури.

Таким чином, визначені особливості оподаткування суб'єктів туристичної діяльності дозволяють сформувати окрему підсистему в загальнодержавній системі оподаткування з характерними для неї податками та зборами, законодавчо затвердженими Податковим кодексом України. У той же час обґрунтування сутності дефініції "система оподаткування суб'єктів туристичної діяльності", виокремлення групи особливих принципів оподаткування, властивих для цієї підсистеми, приведення у відповідність законодавчих термінів "туристичний продукт", "туристична послуга", "туроператор" і "турагент", запровадження податкової пільги з плати за землю для супутніх до туризму і обслуговуючих його галузей сприятиме науковому пізнанню окремої підсистеми — оподаткування суб'єктів туристичної діяльності та розвитку туристичної галузі й узгоджуватиметься з практикою провідних центрів туризму.

Список використаних джерел

1. Про систему оподаткування : Закон Української РСР від 25.06.1991 р. [Текст] // ВВР УРСР. — 1991. — № 39. — Ст. 510.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. [Текст] // ОВУ. — 2010. — № 92. — Частина 1. — Ст. 3248.
3. Мельник, В. М. До питання про "податкову систему" [Текст] / В. М. Мельник // Актуальні проблеми економіки. — 2003. — № 10 (28). — С. 78–82.
4. Синчак, В. П. Система оподаткування у сільському господарстві України: теорія, методологія та практика [Текст] : [монограф.] / В. П. Синчак. — Хмельницький : Вид-во ХУУП, 2008. — 476 с.
5. Исаев, В. В. Общая теория систем [Текст] : [учеб. пособ.] / В. В. Исаев — СПб. : СПбГИЭУ, 2001. — 140 с.
6. Діденко, А. В. Система оподаткування туристичного бізнесу в Україні [Електронний ресурс] / А. В. Діденко // Економіка. Управління. Інновації. — 2010. — № 2. — Режим доступу до журн. : http://www.nbu.gov.ua/e-journals/eui/2010_2/10davtbu.pdf.
7. Куцын, Н. А. Современная теория и практика налогообложения [Текст] / [Н. А. Куцын, В. В. Каложный, О. В. Мозенков и др.]. — Х. : Прапор, 2001. — 511 с.
8. Про туризм : Закон України від 15.09.1995 р. [Текст] // ВВР. — 1995. — № 31. — Ст. 241.
9. Кияк, В. Ф. Організація туризму [Текст] : [навч. посіб.] / В. Ф. Кияк. — Чернівці : Книги—ХХІ, 2011. — 344 с.
10. Науково-практичний коментар до Податкового кодексу України [Текст] : [в 3 т.] / [за заг. ред. М. Я. Азарова]. — К. : Міністерство фінансів України, Національний університет ДПС України, 2010. — 2389 с.
11. Про податок на додану вартість : Закон України від 27.06.1997 р. [Текст] // ВВР. — 1997. — № 21. — Ст. 156.
12. Чижова, Т. В. Пільгове оподаткування підприємств туристичного бізнесу [Електронний ресурс] / Т. В. Чижова, Я. О. Ганюкова // Таврійський науковий вісник. — 2009. — Вип. 63. — Режим доступу до журн. : http://www.nbu.gov.ua/portal/Chem_Biol/Tavnv/2009_63_2/63_2_33.pdf.

*Рекомендовано до друку кафедрою менеджменту, економічної теорії та фінансів
Хмельницького університету управління та права
(протокол № 9 від 4 лютого 2011 року)*

Надійшла до друку 04.02.2011

Синчак В. П., Крушинская А. В. Система налогообложения субъектов туристической деятельности в Украине

Обосновано сутність системи налогообложения туристической деятельности в Украине. Обозначено основные проблемы налогообложения туризма и предложены пути их решения.

Ключевые слова: *система налогообложения, налоги, туризм, туристическая деятельность, общегосударственная система налогообложения, система налогообложения туристической деятельности.*

Synchak, V. P.; Krushynska, A. V. System of Taxation of Tourist Activity Subjects in Ukraine

The article substantiates the nature of the taxation system of tourism activities in Ukraine. The main problems of tourism taxation are generalized and the ways to overcome them are proposed.

Key words: *taxes, tourism, tourism activities, state taxation system, taxation system of tourism activity.*

